

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

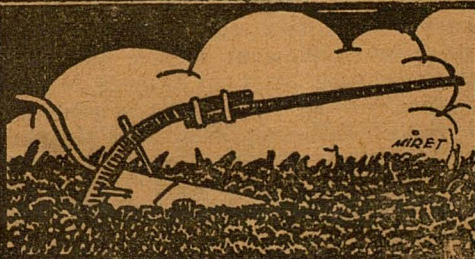
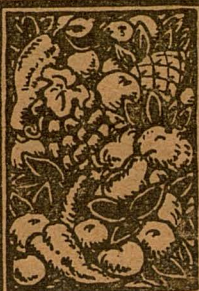
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX

20 de febrer de 1925

Núm. 4



Plaguicida

Trías per a la destrucció de les plagues del camp i jardins.

Vidicida

Trías per a tenir els vinyars sans i extingir la Filoxera, Oidium, mildew, insectes, larves, etc.

Ganadicida

Trías per a la higiene i curació del bestiar i aus.

Anofelicida

Trías per a matar mosquits i evitar el Paludisme.

Sanicida

Trías Microbicida, antiséptic, insecticida i parasitocida.



!!AGRICULTORS!! !!RAMADERS!!

Asseguren vostres collites. Podeu tenir el vostre bestiar sa emprant

GERMICIDES

No són verinosos - No corroeixen

Són els únics productes incomparables.

Avalats per la patent d'invenció per a tot el món núm. 85,124. Practicar un assaig equival a convertir-se en propagador.

Consulteu el nostre departament tècnic que us resoldrà gratuïtament vostres dificultats.

DEMANEU NOSTRE FULLET

Elaborats per:

BONO, CUSO i C.^a, LTDA.

Consulat, 1 - Teléf. 4978 - Barcelona

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis endemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissol més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 % el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 %.

Sulfat de Coure		NOSPERAL	
1.er tractament	(1,0 %)	18	(1,0 %) 18
2.on	» (1,5 »)	27	(1,0 ») 18
3.er	» (2,0 »)	36	(1,0 ») 18
		81 kg.	54 kg.

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu us i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de los millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinícola :: Productes enològics

Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Telefón 1338 G. - Direcció telegràfica: KEGEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

PLAÇA DE CATALUNYA, 17



ITALIANS

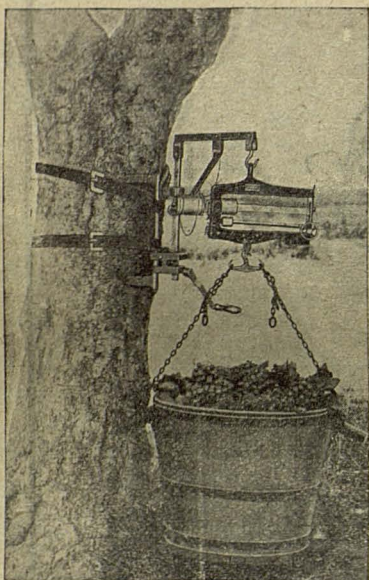
J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA



BOMBES

TUBERIES - MOTORS



Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)

adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un folletó explicatiu

R. ROCH H.

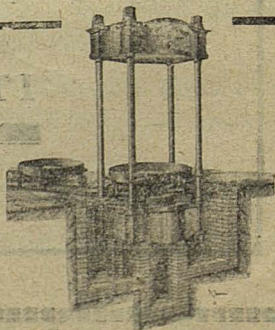
Fàbrica de bàscules
i caixes per a cabals

Carretera Coll Blanch, 31 : Tel. 484 H : (Hospitalet) BARCELONA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general -
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües -
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes
hidràuliques - Trens de sanejament - Arades -
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries -
Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.



En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGICULTUA



ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa quesigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

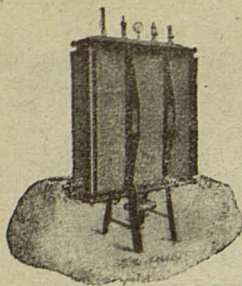
	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA



Si voleu conservar bé els vostres vins lluiteu
contra les malalties, atureu l'augment de
l'acidesa volàtil amb el

Pastoritzador Depaty

model 1924, sobre peus o rodes. Aparell el
més perfeccionat. Gran rendiment. Absolu-
tament eficaç. Operant molt fàcilment i
ràpidament netejable.

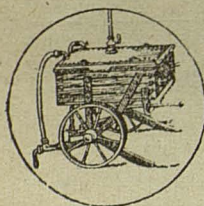
Max Depaty, de París

Bàscula **VILA** portàtil

Beziers EXACTITUT
(França) PRÀCTICA
ECONÒMICA



Filtres PINEL



Brillantor
perfecta
dels vins

- Molt sòlid -
Preu reduït

Productes enològics
de la molt acreditada casa

J. LAFFORT & C.^o

de Bordeus

Anti-ferments, tanins,
Coles de peix, gelatines
Clarificants, Sabes, etc.

Representant: PERE SANS - Lleona, 13 ent. - Barcelona

VICTTORIO SERRA

Carrer Viladomat, 126 - Telèfon 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre, importació directa d'Itàlia

Representant general i depo-
sitari dels Productes insecti-
cides Anticriptogàmics de la

Societat Eléctrica i Electroquímica de "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

En dirigir-vos a les Cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -- Forà: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalonia) : BARCELONA

SUMARI: De cara a la terra, per *A. Matons*. — L'agricultura a l'escola primària, per *J. M. Rendé*. — Adobs del garrofer, per *F. Figarot*. — La febre aftosa, altrament anomenada glossopeda i mal de peus, V, per *L. Cervera*. — Estudi sobre l'ús de les Sals potàssiques com adob, IV, per *C. D.* — La crisi vinícola, per *X.* — El card dels teixidors, per *Agrícola*. — Comentaris, Informacions comercials. Vins, per *Pere J. Llori*. — Olis, per *Lisini Andreu*. — Cereals, per *Ll. Marsal*. — Fruits secs, per *E. Homs*. — Noticiari, Consultori, per *R. S.*

De cara a la terra

JA hem escrit una vegada en aquestes mateixes planes que no sentim cap simpatia pel senyor Mussolini, home polític, ni pels seus escadussers imitadors. No tenim ara inconvenient de repetir-ho. La nostra opinió no portarà evidentment cap conseqüència important, però és sempre una satisfacció de poder expressar els propis sentiments i les pròpies idees encara que amb sordina. Així, si no altra cosa, hom obté de no ésser pres sinó pel que és.

Hem dit també que el senyor Mussolini és una persona intel·ligent. Els seus defectes són, en part compensats i amagats per la seva clara intel·ligència. Si pogués substreure's a la influència dels corifeus que el tenen presoner i que l'obliguen a fer de dictador al dictat, la seva dictadura seria, potser, la famosa dictadura intel·ligent que tant ha fet escriure i parlar. Però aquest és, ben sovint, l'inconvenient de les dictadures.

Fa molt de temps que el senyor Mussolini s'ha adonat que el seu govern no és estable. Li manca una base ampla i sòlida d'opinió. La força no és ni pot ésser un element permanent de govern. Per això, s'escarrança—fent canviaments i virades que fan rodar un xic el cap—de constituir un partit que ultra els afiliats tingui al país una massa simpatitzant.

La cosa no és fàcil. De quin grup, de quina classe de ciutadans cal cercar l'adhesió? Mussolini, que fa ara de nacionalista i de conservador de l'ordre establert, ha pensat en el pagesos. "Cal—ha dit—que el feixisme esdevingui un fenomen eminentment rural", és a dir, cal cercar l'ajut i la simpatia del agricultors.

Des del seu punt de vista, el senyor Mussolini hi veu clar. En la seva nova etapa conservadora no pot cercar més adhesió que la de la plutocràcia industrial ciutadana o la de la pagesia. La primera li fa por justament. La gran indústria, a la llarga, és funesta als governs i als governats. L'afany indomable de fer diners, porta una sèrie de perills i condueix a una segura corrupció de la classe dirigent que es deixa pendre per l'engranatge de l'especulació.

Per altra part, la gran indústria vol dir també un altra cosa més tràgica i més terrible, la guerra. El record d'Alemanya és massa fresc encara perquè l'oblidem. El senyor Mussolini sap que amb la guerra cap govern és ferm i que de la derrota o de la victòria no se n'aprofiten mai els que promouen el conflicte; altres, a últim moment, es presenten i saben apoderar-se del poder. Ell i d'altres tenen aquesta ben agradosa experiència.

Amb la pagesia aquest perills no existeixen. Allí on la propietat és —com a França, com a Itàlia, com a Catalunya— bastant repartida, les classes rurals constitueixen una sòlida democràcia conservadora prou capaç per resistir les tentacions subversives més suggestives i afalagadores, ferma en el concepte primari de l'ordre, de la justícia, de l'equitat i aferrada a una sèrie d'idees fonamentals que li donen un perfecte equilibri. Es per això que el senyor Mussolini, que és un home intel·ligent, pensa d'orientar el seu partit cap a la pagesia i es proposa d'inaugurar una política agrària en el sentit ample de la paraula.

Sap que un dia o altre la dictadura s'ha d'acabar i es comença de formar una plataforma que li permeti d'empeltar-se en el desenrotllament normal de la vida italiana.

No hem escrit aquestes ratlles ni hem considerat la nova orientació mussoliniana amb una finalitat política; en primer lloc AGRICULTURA és apolítica i en segon lloc, les circumstàncies actuals ens obliguen de fer dejuni de política. Ço que ens interessa només és de fer constar el fet, de posar en evidència com un home intel·ligent sap comprendre la funció i la força de les classes rurals i com en voler normalitzar la vida del seu país i assegurar-li un contingut ètic, cerca la cooperació de la gent del camp. Devant la força de les organitzacions obreres ciutadanes, sense arrelaments ni lligams, devant les grans forces plutocràtiques, igualment desenrotllades, ell hi encara la gent de la terra.

Es això el que haurien de saber fer tots els governs.

Però, per fer-ho, són necessaris uns quants dits de front.

AUGUST MATONS

Els danys de la secada es poden parcialment evitar fent bones treballades fondes a la tardor, per recollir les aigües de pluja i impedit que més tard aquesta humitat acumulada es perdi. Això s'obté amb freqüents treballades superficials. Avui existeixen eines que permeten de fer aquesta operació amb economia i ràpida.

L'agricultura a l'escola primària

ES un fet que la immensa majoria de Professors d'ensenyament primari, van a raure en pobles on l'agricultura és la única font de riquesa, o en altres on és un bon complement de vida. Ho és també, que la majoria d'ells posen en l'ensenyament literari del noi, tota aquella paciència que la carrera requereix, una bona voluntat a tota prova i tot el seu saber (no massa compensat, encara que aqueixa compensació fos la bona voluntat i l'interès dels pares) en fer que aquells tendres plançons siguin demà homes moralment forts i corpulents.

Ho és també, que mantes vegades (si han pogut comptar amb aquella adhesió espiritual dels pares) han produït homes que han lluit en el poble, que han sigut capassos de conduir-lo bé i àdhuc han sapigut irradiar les seves dots en els de la rodalia.

Però és també un fet innegable, i a això precisament vull referir-me, que a l'agricultura, aqueix art o ciència i art alhora, no se li ha donat cap importància, ha quedat rerassagada de les altres coses que en l'escola s'ensenyen i fins, encara que sigui dolorós el confessar-ho, fins hi han hagut mestres que no n'han ensenyat res. I abans de passar més endavant, deixeu que respongui a els que'ns puguin dir que en "tal" escola s'hi ensenya. Sí, a aqueixos els responc que sí; que hi ha escoles on es fa aprendre de memòria un llibret titulat "Compendio de Agricultura" (o un nom semblant) que no té altra finalitat que torturar la memòria d'aquelles tendres criatures, car ni l'entenen, ni generalment es fa res per que l'entenguin.

Fins hi ha qui resumeix tot el problema de l'ensenyament agrícola dient que "a l'escola s'ha d'aprendre de lletra, perque d'agricultura bé prou que n'aprendran quan treballin".

Sí; quan aquella quitxalla es donguin al treball, no dubta ningú que podran ésser uns excel·lents treballadors. Però també és indubtable que seran no res més que uns excel·lents homes màquines.

Em deia un company, que un dia explicava a un llaurador les excel·lències de la ciència agrària i la necessitat que els pagesos en sapiguessin, encara que no fos sinó uns rudiments, per millorar els cultius; a ço que respongué el llaurador que "ell bé sabia de llaurar sense saber res d'allò".—Responent-li el company: "Sí, és veritat; però de llaurar, qui sap si encara en sap més el cavall".

Si aquest home hagués vingut ben preparat de l'escola, no hauria dit el que va dir.

I costaria molt d'ensenyar als petits pagesos els principis fonamentals de l'ofici que hauran d'exercir el dia de demà, amb ço que es lograria que aquella treball es fés més a consciència i que els menuts ja poguessin enamorats de la terra?

S'ha dit, i és veritat, que l'agricultura ha entrat de ple en un període

de modernitat, que a l'art d'ésser bon pagés s'hi han d'ajuntar uns coneixements més elevats; s'han destacat dels pobles alguns joves per especialitzar-se en una branca o altra i fins per estudiar els secrets de tota ella; s'han publicat llibres, follets i revistes; els tècnics han escampat arreu el seu saber per mitjà de conferències teòriques i s'han fet pràctiques sobre els temes explicats; s'ha treballat molt. I així i tot, la gent es queixa de la seva ignorància i reconeix palesament que si no s'avença més depressa envers el canvi de la nostra redempció social i econòmica, és perquè no es té una sòlida coneixença de ço que s'ha de menester com a pagesos, encara que sigui com a treballadors de la terra.

I no pensem en que el secret d'aqueixa ignorància i d'aqueixa indolència ve de no haver-nos-hi inclinat de joves. Observem que bo i tot el que ha de dirigir els nostres passos durant la vida, se'ns ha inculcat de menudets, pensem que en aquella edat és quan hem d'iniciar, quan hem d'inclinar la intel·ligència vers un sentit o altre, i que si aixís fos, ens costaria molt menys d'assimilar aquelles conferències i de païr aquells llibres que algunes vegades, encara que sense voluntat nostra, ens posen a les mans.

Si ens ensenyessin de petits la raó d'ésser, el "per què" d'aquell treball que fan els nostres pares a la terra i que demà fatalment hem de fer nosaltres, i ens ho ensenyessin d'una manera senzilla, atraient, pràctica i voluntària, aleshores treballariem amb coneixement de causa, no malversariem temps i diners; si ens ensenyessin igualment les condicions essencials en que es desenrotllen els vegetals, podríem posar-hi la cura deguda i precisament en el temps oportú; si ens ensenyessin rudiments d'higiene rural, podríem atendre doblement les nostres bèsties; sobre tot, creure en l'eficàcia de l'aireació, del sol, de la netedat i d'altres mides que la ciència ha escampat avui fins a ésser ja vulgars, però, com deia, no massa ateses.

I seria tan difícil ço que demano? Encara que de moment no es pogués arribar al màxim que s'hauria d'arribar, es podria fer quelcom si els senyors Professors (com n'hi ha alguns, però molt pocs) hi posessin un xic de bona voluntat en aquell ensenyament, adaptant-lo a la localitat on exerceixen. Que les escoles són generalment uns locals inadequats i no es disposa d'un jardí o pati? Volen dir que en tot un poble no hi hauria qui cedís un bocinet de terra?

Això, com dic, de moment, perquè lo definitiu s'hauria d'implantar més tard, després que en les escoles normals de mestres haguessin preparat els homes. Perquè el que és ara, no es dona ni s'ha donat mai cap preferència a l'agrariisme, ni tan sols se'n parla. I haurien de començar allí, allí precisament i ensenyant-lo d'una manera bo i preferent i tenint un bon camp experimental. Però tot això fent-ho bé, amb gent que sàpiguen i sobre tot que tinguin bona voluntat.

I per la nostra part, els pagesos i especialment els pares, hi hauríem de jugar un bon paper no mirant amb aqueixa passivitat desconcertant,

la instrucció del noi, hauríem d'ésser un bon xic més despresos de no explotar el seu treball mentre no sigui fort per treballar; hauríem, en fi, de compenetrar-nos que és d'absoluta necessitat que els nostres fills sàpiguen més, molt més que nosaltres mateixos.

Podria citar un cas d'aqueixa compenetració entre els nois, el poble i el mestre, per mitjà de la qual, avui ja està en plena florida aquella llavor, i avui, els joves, ja bo i fets homes, són gent força instruïda i agricultors conscients alhora.

JOSEP M.^a RENDÉ

Adobs del garrofer

EN parlar de la poda del garrofer ja vàrem dir que fora de la comarca coneguda pel Camp de Tarragona, on es conrea com cal el garrofer, aconseguint bo i anyalment collites ben encisadores, en la resta de Catalunya (fòra de que una oreneta no fa primavera), el conreu que es practica és l'extensiu, i, per tant, res hi ha que estranyar que l'arbre produeixi de tard en tard, és a dir, quan per una espècie de repòs de la terra més o menys llarg, el garrofer ha pogut nodrir-se suficientment, equilibrant les entrades amb les sortides.

Molts escriptors afirmen que el garrofer és l'arbre dels terrenys pobres. El garrofer per la manera de densenrotllar el seu sistema radicular a l'estil dels naps, és a dir, amb arrel central perpendicular, "pivotant", com diuen els francesos, és lògic que pugui defensar-se més que altres arbres d'arrels superficials; per això veiem que en anys de seca no li decau la seva coloració verda-fosca, ni se li caragolen les fulles com succeeix a altres vegetals; que no és exigent, és bo de dir, on no se li demana, car l'arbre vegeta sense portar pressa, però quan hi ha un conreu acurat, llavors el seu treball és gran; el garrofer no parla, però ho demostra ben clarament a la florida.

El garrofer és considerat científicament com lleguminosa; els pagesos inconscientment així el tenen classificat, puix a l'empeltar sempre cerquen per llavor un arbre fort, berrugós, és a dir, ple de nòduls en les branques, perquè han comprovat que els garrofers carregats de berrugues són els que més producte donen; en això succeeix el mateix que amb les faves, veces, guixes i demás llegums, en les arrels de les quals es produeixen bacteries per la fixació del nitrogen atmosfèric; en el garrofer això té lloc en les branques, i d'això ve que els arbres berrugosos són més apreciats.

Aquesta fixació de nitrogen deuria estalviar adobs, però, en la pràctica, no resulta. El garrofer tal volta perquè les seves nodositats aèries no fixen prou el nitrogen atmosfèric per nodrir-se suficientment, demana

un adob en que aquell element sigui contingut; llavors dóna bons rendiments. Però amb un excés d'adob azotat, no solament la florida va malament, sinó que la fusta de l'arbre es torna més fluixa i s'asguellen les branques grosses amb molta facilitat.

Dos exemples serviran de demostració. A l'Ametlla de Mar, país relativament pobre, perquè la terra de conreu de secà té poca espessor, hi ha un propietari que fa treballar els garrofers donant-los un adob bo i amb excés nitrogenat: per arbre dóna un barral de bassa amb l'addició de superfosfats; a Sant Carles de la Ràpita, on els terrenys són de més espessor de terra, també hi ha una propietària que adoba amb aquesta fórmula d'ençà de bastants anys. En els dos casos els resultats són immillorables. Hom remarca els garrofers que vegeten en terres d'aluvió, en les reconades dels barrancs on hi ha enrunades, els garrofers campaners, és a dir isolats al bell mig de les vinyes o terres campes, i tots són esponerosos de vegetació amb bones produccions. Ço que vol dir que el garrofer, malgrat ésser considerat com lleguminosa, aprofita molt els adobs azotats.

L'àcid fosfòric el pren també amb avidesa; els seus efectes són remarcables; s'ha comprovat que els arbres que no el tenen a sa disposició donen moltes florides, però bo i sempre la flor és fallada.

La potassa sembla que la rep bé el mateix en forma de sulfat com de clorur; la Kainita prova de debò; però allí on es poden trobar barates cendres ja siguin de sansa, remolta o de forns de calç, etc., es poden usar amb èxit.

Es difícil de donar una fórmula fixa perquè l'adobada depèn de moltes causes, però comparant i resumint bo i es pot recomanar per arbre d'una producció aproximada de 4 sacs de garrofes:

Nitrat de sosa, 200 grams.

Superfosfat de calç, 4 quilos.

Potassa, 1 quilo 200 grams.

Sulfat de ferro, 500 grams.

Guix, 4 quilograms.

El sulfat de ferro substitueix el guix; no deuen aplicar-se junts i sols com estímul. Per arbre amb uns 100 grams n'hi haurà prou, però es millor no abusar-ne. Pot substituir-se la potassa per 5 quilos de cendres; els que posin comuna poden estalviar-se quelcom d'àcid fosfòric i potassa, si bé és ventatjós adobar amb aquestos elements amb 3 ó 4 anys d'avançada.

No dic res d'adobar amb fems, puix com aquestos sempre escasseigen son cars de repartir-los; és preferible l'ús d'adobs minerals; això, però, no vol dir que una femada (com més gros el fem millor) cada cinc anys no sigui de gran utilitat, car ultra millorar químicament el terrer, actua físicament fent més permeables les terres argiloses, i més consistents les sorrenques.

Quin és el complement dels adobs? Les llaurades. Aquestes generalment són poques i cal tenir en compte que una llaurada és una regada. Les ar-

Agricultors, ramaders, industrials i graners

Fer sols una cosa, però fer-la bé.

Únicament construïm **Molins i Trituradors**, però podem assegurar que construïm els millors aparells d'aquesta classe.

Per **saber** el que **produïm**, sabem el que **venem**.

Els molins i trituradors **Torras** són el resultat d'una llarga sèrie d'anys dedicats exclusivament a **crear models** que satisfacin totes les necessitats i exigències. Una perseverància i fermesa a tota prova han sigut posats a contribució per a lograr-ho, i avui, que havem aconseguit nostres propòsits, podem oferir en cada **Molli-Triturador** el fruit de nostra perllongada experiència i la certesa d'obtenir **més i millor treball** que amb qualsevol altre aparell.

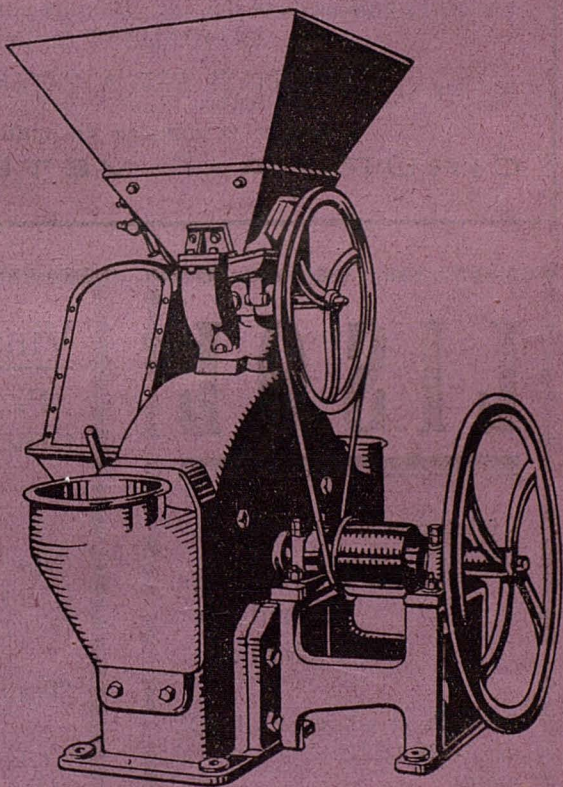
Darrerament he llençat al mercat l'últim dels meus models, anomenat «**Campeón Universal**». El nom amb què ha sigut batejat pot sostenir-lo amb orgull, car pot moldre una tona de blat de moro per hora, poguent treballar a totes direccions, arribant, amb aquest resultat, a superar totes les marques conegudes fins a la data, tenint doble duració, per la raó senzilla de que al sofrir desgast en una de les direccions, pot fer-se funcionar per l'altra.

El «**Campeón Universal**» pot moldre amb una sola passada tota classe de gra, llavors i segons. L'únic que no escalfa la molla i, per no escalfar-la no sofreix merma de cap mena el que es mola. Treballa automàticament i no és necessari ésser mecànic ni perit per al seu muntatge ni funcionament. Despesa de força mínima i deixa beneficis àdhuc de 125 pesetes per dia.

A més dels molins-trituradors per a grans, llegums, cereals, llavors i segons, els construeixo per a tota classe de moltures, Sucre, Canyella, Pebre, Calç, Guix, Carbó, Pebre vermell, Terres, Productes químics, Colorants, Midons, Productes farmacèutics i minerals.



Per a petits i grans rendiments, demanen detalls o visiteu els meus tallers i despatx dels carrers



Riereta, 15 i Aurora, 11 - BARCELONA - Tel. 1201 A.

MARC TORRAS

PATENT NÚM. 84698

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passeig de Gràcia, 76

Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID - SEVILLA - VALÈNCIA - BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris Balances
"SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT" :: Porcel·lana
fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent :: Aparells per a
tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON", "MALLIGAND, etc.
Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis :: Aparells "GERBER" per
a anàlisi i higiene de la llet :: Estoigs portàtils per a analitzar
RÀPIDAMENT la llet,

APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de

CIRURGIA I VETERINARIA

LISOL

Insecticida indispensable a

l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullotó «EL LISOL»
EN AGRICULTURA que enviem
gratis.

Vallès Germans

Massini, 79 - Sans - Barcelona

Vins SABATÉ

F. García Ruano

Lauria, 100 Telèfon 1614 G.



Ceps resistents
Grans produccions
Berlandieris

"Centro Viticola del Panadés"

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
(Barcelona)

JAUME SABATÉ

Telèfon 1

DEMANIN-SE CALÀLEGS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

brieres duen rebre almenys tres relles per any, fent que la llaura de la primavera acabi el solc al mig del bancal, és a dir deixant el solc obert; aquest solc a l'estil d'una raseta servirà de dipòsit d'aigües pluvials, fent que a l'embassar-se penetrin dins del terreny, i per tant hi hagi al subsol una reserva d'humitat per l'estiu; és de recomanar fer aquest conreu a la primavera, perquè pocs són els anys en que aquesta estació no sigui copiosa de pluges; des de mig març fins a la primera quinzena de juny hi solen haver aiguats en la zona de garrofer, sinó de temporal, de grops amb molts mil·límetres d'aigua caiguda. Després, com més relles superficials es facin, millor, a fi de tindre ben polvoritzat el terreny, de tallar la capiralitat i detenir l'evaporació.

F. FIGAROT

La febre aftosa, altrament anomenada glossopeda i mal de peus ⁽¹⁾

V

COM S'EVITA LA GLOSSOPEDA EN LES GRANS EXPLOTACIONS

ES un fet admès avui dia per tothom que la veritable defensa contra una malaltia infectiva la confereix la mateixa malaltia.

Es a dir, cal haver passat la malaltia per a poder-se sentir en possessió d'una veritable resistència en front de una nova possibilitat de contagi.

Es, en general, un fet rar que un animal pateixi més d'una vegada una malaltia infecciosa. Això és degut a que durant la lluita que el cos sosté contra els microbis es fabriquen en la sang i en els teixits uns elements de defensa (una mena de contraverins) que neutralitzen els verins microbians i priven l'entrada de nous microbis de la mateixa espècie.

Una malaltia infecciosa lleu deixa—un cop guarida—una immunitat que durant un temps més o menys llarg priva que l'organisme sigui agredit amb eficàcia per una embestida més enèrgica de microbis del mateix mal. Això és el que s'anomena estar vacunat contra una malaltia. I això és el que pot fer-se intencionadament algunes vegades.

La vacunació contra la febre aftosa, que és el nucli central dels articles que venim publicant, pot intentar-se no solament en el cas de tractar-se d'un curt nombre d'animals estabulats sinó en les grans explotacions ramaderes. En els dos articles precedents (núms. 24 de

(1) Vegi's AGRICULTURA números 22 i 24 de 1924 2 3 d'enguany.

1924 i 3 de 1925) havem exposat els consells que el Laboratori d'Alfort judica de major eficàcia per a lluitar contra la glossopeda. No se'ns escapen, però, les dificultats que l'aplicació d'aquells mètodes ha de trobar en la pràctica. Algú ha dit que són pràctiques per a ésser utilitzades en el cas de tractar-se de petites explotacions. El propi Laboratori del Govern francès ha sortit al pas dels impugnadors publicant una altra fulla titulada *Instructions relatives a l'afittizació per via sub-cutànea*, en la qual hom troba també de passada la manera d'evitar els perills propis d'una pràctica popular utilitzada en molts païssos amb certa eficàcia moltes vegades per a lluitar contra la glossopeda. Aquesta pràctica popular—anomenada *afittizació bucal*—consisteix en fregar per la boca dels animals un tros de roba o de sac passats prèviament per les genives d'un animal malalt de febre aftosa en període d'erupció. Aquesta pràctica generalment provoca l'esclat de la malaltia en forma benigna, però algunes vegades la infecció provocada és greu i aleshores en comptes de servir per a lluitar esdevé col·laboradora de l'estrall.

L'Institut d'Investigacions de l'Escola d'Alfort diu doncs a propòsit: "La febre aftosa conferida pel mitjà de certes maneres d'inoculació experimental es manifesta sempre incomparablement menys greu que la malaltia contreta de manera natural."

En temps de malura, en els casos en que és impossible recórrer a l'hemoteràpia o a l'hemovacunació, interessa substituir per una afittizació ben feta els riscs del contagi natural.

En els animals adults l'inoculació momentànea del virus es comporta com el més inofensiu dels mètodes d'infecció experimental i és moltíssim menys perillós que l'afittizació bucal. Els seus efectes es manifesten tant més benignes quanta major sigui la facilitat d'absorció del producte inoculat (utilitzat a la dosi mínima infectant). Els resultats són constants i exempts de gravetat si hom tria com element virulent a inocular en comptes de la limfa aftosa o el raspat de les aftes (productes bacteriològicament impurs), el sèrum (xerigot) que resulta de la coagulació de la sang virulenta d'un malalt en període de crisi febril inicial. Hi ha molts fets experimentals que fan pensar que el virus té propietats diferents en la sang del període inicial de la malaltia i en el contingut de les aftes d'aquest període eruptiu. Convé doncs no utilitzar mai per a practicar l'afittizació sub-cutànea, ni la limfa aftosa, ni el producte del raspat de les parets de les aftes.

En la pràctica rural resulta algunes vegades difícil obtenir sèrum virulent. Això fa que sigui convenient substituir l'ús d'aquest sèrum per sang virulenta deixada amb aigua destil·lada, producte gairebé tant fàcilment reabsorbible com el sèrum i molt fàcilment preparable.

* * *

Quan la glossopeda ha fet la seva aparició en una explotació

ramadera cal procedir tot seguit a l'afització de tot el bestiar reaktifable. Aquesta determinació deu ésser presa sense perdre temps. El primer malalt que es presenta és sempre el preludi del cataclisme imminent. Així, doncs, tot seguit que s'hagi descobert l'existència d'un cap de bestiar malalt de glossopeda, es triaran de la mateixa explotació, uns quants individus empiocats, amb temperatura inicial de 40 graus, però *que no els hagin aparegut encara les aftes* pròpies i característiques de la malaltia. Si les aftes han brotat, l'animal no serveix ja per al nostre objecte.

Als caps de bestiar triats d'aquesta manera se'ls extreu per la jugular una quantitat de sang, que es recull en un recipient amb aigua destilada (o aigua de pluja) i un gram i mig de citrat de sosa per litre, bullida i refredada abans de fer la sagnia. La barreja convé que es faci a la proporció de 20 centímetres cúbics de sang per 180 centímetres cúbics d'aigua citratada. La sang deixatada d'aquesta manera pot ésser utilitzada tot seguit o conservada unes 48 hores fora de la claror i voltada de glaç. Passades aquestes hores ja no serveix i cal llençar-la. Els recipients que s'usin per a totes aquestes manobres hauran estat bullits i refredats prèviament.

Per a procedir a la inoculació o afització de cada animal s'haurien de xeringar *sota de la pell* de qualsevol regió del cos, deu centímetres cúbics del líquid sagnós deixatat, que corresponen aproximadament a 1 c. c. de sang pura. La injecció es farà amb una xeringa esterilitzada (bullint-la). El lloc on es clavarà l'agulla es desinfectarà prèviament amb tintura d'iode. *Es indispensable evitar que l'agulla no es fiqui dins de la carn*; és a dir, l'agulla té de quedar clavada entre carn i pell.

La dosi és constant per a tots els bovins adults i per a les vaques prenyades i molt ben tolerada. Als moltons la meitat de dosi és suficient. Els porcs no han estat encara objecte de provocatures prou nombroses amb aquest mètode.

* * *

Fins ara no se sap ni un cas de glossopeda mortal produïda per aquesta pràctica d'afització subcutànea. En la majoria d'animals les conseqüències de la inoculació es redueixen generalment a una simple erupció bucal, benigna, i a unes minces manifestacions localitzades als peus i a les mamelles. Molts animals passen una mica de febre i esdevenen immunitzats contra la malaltia."

En el congrés de medicina humana i veterinària celebrat fa tres mesos a Sevilla, el professor argentí-francès Lignières ha parlat d'èxits obtinguts per ell a la República Argentina amb un sèrum immunitzador de gran activitat i de poc cost. Múltiples raons tenim per a posar en quarentena les afirmacions de Lignières i per això no volem extendre'ns sobre aquest treball.

Tampoc ens inspira prou confiança l'afirmació d'alguns veterinaris

com Ory i Seibert, que pretenen convèncer-nos de què la linfa de la verola és un element eficaç per a prevenir la glossopeda, i Baselga i Aran que diuen que per a lluitar contra la febre aftosa és útil la vacunació carbuncosa.

L. CERVERA

Estudi sobre l'ús de les sals potàssiques com adob

IV

L'ÚS DE LES SALS DE BAIXA GRADUACIÓ

UNA objecció que ha estat feta a les sals de baixa graduació és que contenen impuritats que poden ésser perjudicials a les plantes, sigui directament sigui actuant damunt les propietats del terreny en sentit desfavorable a la vegetació.

Examinem el valor d'aquesta objecció.

A. IMPURITATS DE LES SALS POTÀSSIQUES DE BAIXA GRADUACIÓ

En elles la potassa es troba en forma de clorur i en les impuritats els compostos químics que es solen trobar són sulfat de calç, sulfat de magnèsia, clorur de magnèsia i clorur sòdic als quals cal afegir alguns elements insolubles i l'aigua.

El sulfat de calç, que segons anàlisis, varia entre 1,7 i 5 % en les diferents sals, no ofereix cap inconvenient.

La humitat i els insolubles no tenen cap acció. Unicament cal preocupar-se de les sals sòdiques i magnesianes.

En les sals d'origen alemany, hi ha sals de magnèsia; així la kainita conté del 32 al 36 % de sulfat de magnèsia. Les sals d'origen francès i espanyol (conques d'Alsàcia i de Catalunya) no contenen quantitats apreciables de sals de magnèsia que a voltes manquen completament. Si hom ha de témer quelcom d'aquestes impuritats cal imputar-ho al clorur de magnèsia. No obstant, els fabricants d'adobs procuren que els adobs no continguin aquestes impuritats en proporcions nocives.

En quant al clorur de sodi es troba en totes les sals de baixa graduació. Les d'origen alemany del 12,5 % de riquesa, kainites, en contenen del 22 al 29 % del seu pes. Les alsacianes del 14 al 16 % d'òxid de potassa, en contenen un 55 o un 65 %, en promedi, un 60 %. Les sals del mateix origen del 20 al 22 de riquesa en contenen del 50 al 55, en promedi, el 52,5. Les polisals alemanys del 20 % d'òxid de potassa, en contenen un 40 ó 45, en promedi, un 42,5:

les polisals alemanyes del 30 % de riquesa, de un 26 a un 30, en promedi, un 28. En les sals catalanes del 30 % d'òxid de potassa la sal gemma es troba en la proporció de un 47 %. No tenim xifres per les sals catalanes del 12,5 % d'òxid de potassa.

Es oportú ara de preguntar-se quina quantitat de sal introdueix l'agricultor a les seves terres per hectàrea, aplicant les diferents sals de manera de donar una mateixa quantitat d'òxid de potassa. Posem que aquesta quantitat sigui de 75 quilos, ço que correspon a una dosi de 150 quilos de clorur potàssic al 50 %.

Amb la kainita alemanya del 12,5 % d'òxid de potassa, donada a raó de 600 quilos per hectàrea, s'introdueixen al terreny 150 quilos de clorur de sosa.

Amb la sal alsaciana del 14-16 %, a raó de 500 quilos, s'introdueixen 300.

Amb la sal ansaciana del 20-22 %, a raó de 375 kgs., 197 kgs.

Amb la polisal alemanya del 20 %, a raó de 375 kgs., 159 kgs.

Amb la polisal alemanya del 30 %, a raó de 250 kgs., 70 kgs.

Amb la sal catalana del 30 %, a raó de 250 kgs., 117 kgs.

En conseqüència, per una mateixa quantitat de potassa útil donada al terreny, s'introdueix al terreny menys sal emprant la polisa alemanya al 30 % i la sal catalana de la mateixa graduació i si hom hagués de témer l'acció de les sals magnesianes, hauria de donar la preferència a les catalanes.

B. NOCIVITAT DE LES IMPURITATS

De ço que hem dit anteriorment, descartant l'acció de les sals magnesianes, la única impuritat que veritablement pot preocupar l'agricultor és la sal gema continguda en les sals de baixa graduació. Aquest temor, però, és infundat en les condicions de l'ús d'aquestes sals.

Troblem en les experiències de Déhérais la prova que la sal marina a la dosi de 200 kgs. per hectàrea és favorable a les collites; les experiències de Bella, a Grignon, han donat el mateix resultat i l'agrònom Becquerel aconsellà l'ús de la sal marina com adob. A Anglaterra és coneguda la pràctica de adobar amb sal marina, amb la qual fou observat un millorament en el gra i en la palla dels cereals. S'explica així, en aquell país, l'emprament de sals potàssiques de baixa graduació que contenen sal gema sense que s'hagi notat mai cap inconvenient. El consum tan considerable de sals de baixa graduació que es fa a Alemanya des de que foren descoberts els jaciments potàssics, és un altra indicació favorable pel consum d'aquestes sals malgrat llur fort contingut en sal marina. La pràctica en les costes del nord d'Espanya i a altres països costers d'utilitzar algues marines com adob, introdueix tots els anys al terreny quantitats molt cresques de clorur sòdic.

L'agrònom alemany Liebig atribueix a la sal marina una acció

favorable deguda a la mobilització dels fosfats naturals. No és pas dubtós que la sal marina, per la sosa que conté, solubilitza la potassa del terreny donant, per reacció química, clorur potàssic; les experiències de Déhérain i d'altres agrònoms ho proven amb tota evidència.

Es un fet reconegut que les terres salades que continguin un mil·lèsim de sal gemma per ú de terra són impròpies per certs conreus; això representa per hectàrea una quantitat de 6.000 a 8.000 kilos de clorur sòdic en un espessor de terra de 50 centímetres. Quan la dosi de sal marina és inferior a aquestes quantitats, la terra pot portar tota mena de conreus.

A títol de document senyalarem que a l'Escola d'Agricultura de Portici (Itàlia) s'han obtingut resultats molt bons en el conreu del tomàquet, en regadiu, utilitzant aigües salades que portaren 13.000 quilos de sal per hectàrea, calculades en clorur sòdic i en carbonat sòdic; els assaigs idèntics amb blat de moro han donat rendiments iguals al 50 % del rendiment normal, obtingut amb recs d'aigua dolça.

Respecte a l'acció tòxica del clorur sòdic damunt la vida dels microbis del terreny, ha estat provat experimentalment que aquesta toxicitat es perd quan la sal marina va acompanyada de petites quantitats de clorur potàssic, clorur de calç i clorur de magnèsia.

Demés, les experiències fetes a l'Estació Agronòmica de Nancy (França) han comprovat que els clorurs en dosi elevada no han augmentat la pèrdua de calç en les aigües d'infiltració.

Per altra part, la sal gema és molt soluble i molt difusible. Una quantitat de 200 kgs. de clorur sòdic es dissol en 1.100 ó 1.200 litres d'aigua; les aigües d'infiltració de qualsevol terreny assoleixen quantitats molt majors. El clorur sòdic passa aviat a les profunditats per les reaccions químiques indicades anteriorment.

En conseqüència, podem dir que l'ús de les sals de baixa graduació que no introdueixen al terreny per hectàrea quantitats superiors a 200 kgs. de sal marina, és inofensiu i més aviat útil per l'acció del clorur sòdic; als efectes de l'adob potàssic s'uneix la influència favorable de la sal gema que pot, fins a cert punt, posar a l'abast de les arrels profundes la potassa solubilitzada per la seva acció. Això explica els resultats i la voga de la aplicació de les sals de baixa graduació potàssica a certes regions i països i per quasi tots els cultius.

Podem ara treure algunes conclusions de les consideracions que acabem de fer respecte a l'ús de les sals de baixa graduació.

Aplicant la mateixa quantitat d'òxid de potassa per hectàrea, tenint en compte la composició general de les impuritats de les sals potàssiques de baixa graduació es donarà la preferència a sals d'origen distint, segons les impuritats, els efectes de les quals hom vol evitar:

1. Per no tèmer l'acció de les sals magnesiànes, s'utilitzaran de preferència les sals franceses i les sals catalanes.

2. Per disminuir els riscos (problemàtics) deguts a la presència de sal marina i de les sals magnesianes es recomana l'ús de sals catalanes al 30 % d'òxid de potassa, amb les quals s'introdueix menys magnèsia que amb qualsevol altre adob potàssic de baixa graduació i una quantitat de sal marina inofensiva. En mancança d'aquestes, les polisals alemanyes al 30 %; després les sals alsacianes al 20 % i per últim les sals alemanyes (kainita) al 12,5 %.

3. Quan s'empren sals potàssiques de baixa graduació a dosis crescudes, és indicat, com la pràctica corrent ho fa, d'usar aquests adobs amb molta anticipació, ço és abans de un període de pluges o de regades anteriors a la sembra, a la plantació o al desvetllament de la vegetació. S'evita així l'acció nociva de la gran quantitat de clorur que té temps de dissoldre's i transformar-se en part i de passar a les capes profundes del terreny.

C. CONCLUSIONS GENERALS

En les línies que segueixen donem les conclusions generals de l'estudi que hem intentat amb aquesta sèrie d'articles:

1. A qualsevol lloc del món la única cosa que l'agricultor ha de considerar en la compra d'adobs potàssics és el preu de cost d'una mateixa quantitat de potassa pura, preu establert tenint en compte el preu de la unitat potàssica i les despeses de transport.

2. En les sals concentrades el clorur potàssic al 50 % és més econòmic que el sulfat d'igual graduació i pot substituir-lo perfectament.

3. En les sals de baixa graduació en les condicions actuals de llur composició, l'agricultor no ha de preocupar-se de la presència de les impuretats magnesianes i sòdiques; únicament cal que curi d'usar-les amb suficient anticipació respecte a la sembra, a la plantació o al despertar de la vegetació, quan vulgui emprar quantitats elevades.

4. Els valors proporcionals que l'agricultor ha de donar a un mateix pes dels diferents adobs potàssics—considerant el veritable valor agrícola—que és l'únic que l'interessa—seran calculats en la forma següent:

Per qualsevol país productor o comprador de sals potàssiques, els preus dels adobs potàssics prenent com a base el preu del clorur al 50 % (= X) en els punts inicials de sortida al mercat (dipòsit, port de fàbrica en els països productors; ports o punts d'importació en els països consumidors no productors), hauran d'ésser els següents, en aquells mateixos punts per guardar relació entre llurs valors agrícoles respectius: Per 100 kgs.

Clorur potàssic al 50 % d'òxid de potassa X.

Sulfat potàssic al 50 % d'òxid de potassa X.

Sal potàssica al 12,5 %: la 1/4 part de X menys el preu del transport de 75 kgs.

Sal potàssica al 15 %: les 3/10 parts de X menys el preu del transport de 70 kgs.

Sal potàssica al 20 %: les 4/10 parts de X menys el preu del transport de 60 kgs.

Sal potàssica al 30 %: les 6/10 parts de X menys el preu del transport de 39 $\frac{3}{4}$ kgs.

Sal potàssica al 40 %: les 8/10 parts de X menys el preu del transport de 20 kgs.

S'enten que el transport es calcula des del punt de sortida al mercat en el país consumidor interessat fins al punt de destí.

C. D.

La crisi vinícola

LA Federació Nacional de Viticultors, integrada per la Unió de Viticultors de Llevant, la de Catalunya, la Federació de Sindicats Agrícoles de la Rioja, les Bodegues Cooperatives de la Rioja Alta i altres associacions de Navarra i altres regions vitícoles, han sol·licitat una audiència del president del Directori per exposar-li un altre cop, l'aguda crisi per què atravesca aquest ram tan important de la riquesa espanyola i les mesures que cal adoptar per resoldre-la si es volen evitar seriosos conflictes econòmics i socials.

Els centenars de sol·licituds que presentaren formulades per les autoritats i sindicats de les principals poblacions vitícoles d'Espanya, donen idea de la importància i extensió d'aquesta crisi.

La instància presentada, diu que del conreu de la vinya viuen a Espanya prop de quatre milions d'habitants que ara passen per una anguniosa situació, ja que l'hectòlitre de vi, que costa de produir de 23 a 25 pessetes per terme mig, s'està venent, quan es pot, de 12 a 15 pessetes en moltes localitats i a cap sol passar de 20 pessetes hectòlitres al celler, preu nominal, perquè s'efectuen molt poques compres.

Aquests agricultors, que han sabut crear una riquesa que produeix uns 800 milions de pessetes cada any cultivant terres en general dolentes, que no serveixen per altra cosa, es troben ara amb el seu producte depreciat precisament quan es veuen obligats molts a realitzar fortes despeses per adobar les vinyes que la filoxera ha destruït.

Les conseqüències d'aquest desastre les aprecien millor els que viuen al camp, i no és difícil preveure que aquesta situació portarà seriosos conflictes, perquè els propietaris no poden realitzar el conreu degudament. El jornal es redueix al mínim i la misèria es va estenent per les classes mitja i obrera dels pobles afectats.

No és d'estranyar que algunes indústries notin i sofreixin els efectes d'aquesta crisi, puix no tenint diner els agricultors que constitueixen la massa consumidora més important, les vendes de productes industrials han d'ésser escasses.

Cal, doncs, posar remei a aquesta situació, tant més quan diverses vegades els mateixos interessats han exposat al Directori les mesures que per això han d'adoptar-se dins del país. Cert és que la manca d'exportació influeix en aquesta crisi, però a Espanya no sobraria vi i no aniria tan depreciat si no fos per la quantitat tan gran de vi artificial que es fabrica i per la quantitat d'aigua que hom li afegeix.

L'alcohol industrial, fabricat principalment amb morenc estranger importat de l'Argentina, ve a facilitar el frau i a fer la competència als nostres vins. L'impost que tenen aquests en entrar a les poblacions, que arriba fins a un 50 i un 80 % del seu valor, fa augmentar ficticiament el preu, limita el consum i és un incentiu enorme per al frau. Les tarifes de transport són també una trava gran per arribar aquest producte als pobles consumidors, i, en fi, el nostre excessiu proteccionisme industrial, ultra encariar la vida de l'agricultor, dificulta els tractats econòmics. L'Estat, per la seva part, fa tributar els terrenys millorats amb la vinya, a força de treball i de capital, doble i triple quantitat que els que segueixen sense haver-n'hi, amb la qual cosa mata tota mena d'estímul per intensificar el conreu.

A remeiar aquestes traves i injustícies s'encarrila l'actuació dels viticultors, que no desitgen ferir cap interès legítim; només demanen que l'Estat, vetllant per la salut pública i per l'equitat, dediqui a la viticultura una mica tan sols d'aquesta gran protecció que esmerça en altres rams de la riquesa. Bastaria amb imitar França, Itàlia i Portugal, els països germans, on la viticultura és atesa pel poder públic tal com es mereix, perquè el vi adquirís aquí el preu que té en les esmentades nacions, i la vida de l'agricultor no estigués tan encarida, fent, en resum, que el seu treball fos suportable i remunerador, i no hagués d'emigrar, tal com avui succeeix.

No estem pas conformes del tot amb l'argumentació dels viticultors que han anat a Madrid a formular una nova queixa i una nova demanda al president del Directori, però publiquem igualment la nota que ha estat enviada per ells a la premsa per contribuir nosaltres també, a crear un estat d'opinió favorable a la viticultura que prou s'ho mereix i prou ho necessita en aquests dolorosos moments de crisi.

Nosaltres, però, creiem inútil el viatge, la queixa i la demanda. Els governs no han entès o fan veure que no han entès la gravetat del problema vinícola, i per això no es preocupen seriosament de cercar-li solució; que no és, al nostre entendre, precisament la que solen demanar els representants més o menys genuïns i directes dels viticultors.

De totes maneres, un dia o altre, quan ja no hi serem a temps el remei vindrà.

El card dels teixidors

LA importància de la indústria textil a Catalunya fa que avui dediquem un article a parlar d'aquesta planta interessant; ens hi empeny també una consulta que rebérem fa molt de temps d'un subscriptor al qual no poguérem contestar sinó donant dades molt generals per tal com desconeixíem aquest conreu que no es practica a Catalunya.

Hem procurat enterar-nos i finalment ens ha estat possible de trobar dades directes sobre el conreu del card per teixidors.

El card es cultiva bastant al sud de França, als departaments de Bouches-du-Rhône, Vaucluse, Basses Alpes i Var; cap al 1910 hi havien unes 1.370 hectàrees, de les quals 990 corresponien a Bouches-du-Rhône.

Actualment els agricultors passen una crisi; no pas perquè el consum hagi disminuït ni perquè la producció hagi pujat excessivament. Es tracta aquí, com per molts altres productes agrícoles—per no dir per tots—d'especulació. Els pagesos, segons ha declarat un sindicat de productors, han de vendre el card a 5-10 francs el quilo als intermediaris i aquests el venen a 30-35 al fabricant. Es la música de sempre.

El consum, com hem dit, no ha disminuït; al contrari, puja i pujarà paral·lelament al desenvolupament de la indústria textil. Malgrat tots els progressos meravellosos de la mecànica textil, hom no ha pogut encara trobar res que substitueixi el card, res que faci tant bé la feina. Pels teixits de bona qualitat és indispensable l'ús del card.

Seria interessant que aquesta producció es desenrotllés a Catalunya, que ha de adquirir-la a l'estranger. Els productors tindrien un mercat segur i podrien vèncer fàcilment la competència.

Per altra part, el conreu no és cosa difícil, com es pot veure per les dades que donem a continuació referents als sistemes emprats al sud de França.

Les terres més apropiades pel card són les soltes i frescals més aviat riques en potassa i fòsfats, és a dir, les bones terres de blat.

Els terrenys humífers, que són rics en nitrògen, no li convenen gaire, perquè contenen massa nitrògen. La presència d'un excès de nitrogen dona cards més grossos, però d'espines toves i menys resistent, qualitats que els deprecien. El mateix passa en els sòls argilencs i humids, en els quals, demés, són més freqüents algunes malalties criptogàmiques (una mena de malura i una mena de mildiu).

Molts encara sembren el card a eixam de gener a març en mig d'un cereal, generalment blat; al juny, un cop segat el cereal, fan una xarcolada i practiquen una aclarida de les plantetes; cullen al juliol.

següent. Altres fan la sembra en línees. Molt millor, però, és de fer planter.

A Provença fan la sembra en planter—en línees o a eixam—des de maig a juliol en proporció de deu litres de llavor per hectàrea. La sembra convé que sigui espessa per cubrir les falles, que acostumen a ésser més aviat abundants per acció de ocells i de rates, sobre tot. Als 10 o 15 dies de la sembra comencen d'aparèixer les plantetes. Quan tenen prou grandària s'aclareixen deixant-les a 8-10 centímetres l'una de l'altra.

Durant l'istiu es fan algunes entrecavades. Des del setembre en endavant, i generalment durant el setembre i l'octubre, es fa el transplantament sempre en dies núvols o plujosos, perquè el sol fa secar ràpidament les tendres plantetes. La terra cal que estigui ben preparada. A la Provença acostumen a fer una treballada fonda seguida d'un rasclat enèrgic amb el qual s'enterren el adobs.

Segons Zacharewicz, en terres secaneres cal emprar la següent fórmula per hectàrea:

Fems	20.000 kgs.
Superfosfat 18/20	500 "
Sulfat potàssic	100 "
Guix	400 "

Per les terres frescals, en canvi, recomana:

Nitrat de sosa	150 kgs.
Sulfat amònic	50 "
Clorur potàssic	150 "
Superfosfat 16 %	600 "
Guix	600 "

El nitrat no es dona fins al febrer.

En fer el transplantament es talla l'arrel principal per obligar-la de ramificar-se. Les plantetes es posen a 30-40 centímetres en la línia i les línees a 60-80 centímetres, segons la fertilitat de la terra. Al cap d'un mes es repassen les falles.

Fins a la collita es fan algunes xarcolades per destruir les males herbes i per tenir la terra en pols. On es pot es rega, però no abusant de la humitat per no caure en els inconvenients que hem recordat, de les terres massa frescals.

Cap al maig o a l'abril, quan les plantetes han assolit una alçada de uns 50 centímetres o poc més, es despunten per evitar que continuïn creixent i per forçar l'aparició de ramificacions laterals, les quals donen així uns cards petits, llargaruts, cilíndrics, molt apreciats. Al mateix temps es treuen tots els rebrots inferiors que solen ésser abundants en els peus vigorosos. A cada planta es deixen de 8 a 12 cards, tallant els dolents.

Al juliol o a l'agost següents, quan els cards tenen un color blanquinós i les flors cauen, es procedeix a la recol·lecció. Aquesta és successiva i es fa tallant amb una tisora o amb un podall el pedún-

cle que sosté el card, deixant-lo de 15 a 20 centímetres de llarg.

Els cards s'han de posar a secar en una habitació ben ventilada al damunt d'una tela per recollir la llavor madura que cau. Durant la dessecació, que dura tres o quatre dies, es remouen amb certa freqüència.

Un cop secs, es procedeix a la tria, separant tots els tacats, negrosos, florits, bruts de terra, etc., i conservant només els que tinguin un color gros-ros o podríem dir, daurat.

La producció per hectàrea és variable. Es calcula que oscil·la d'un mínim de 500 a un màxim de 1.600 quilos de cards secs per hectàrea. En regadiu, el promedi és de 900 a 1.300 quilos.

AGRÍCOLA

COMENTARIS

El crèdit agrícola

Finalment—ja fa més d'un any que la cosa dura—la junta encarregada de l'estudi d'un projecte de crèdit agrícola ha lliurat el seu informe al govern.

Com és natural, l'informe és molt llarg; nosaltres ens limitem a donar als lectors un breu resum dels punts importants.

El Banc tindrà un capital de 100 milions de pessetes, augmentable fins a 400. Dels 100 milions l'Estat en donarà en varis tèrminis—començant per un primer de 10—75 milions. La resta serà coberta per associacions agrícoles o per subscripció pública.

El Banc estarà gestionat per l'Estat. L'interès del capital no es fixa encara, però es rebutja el principi, arreu del món acceptat, que l'agricultura només pot pendre diners a interès baix, ço que vol dir que l'interès de les sumes prestades serà més aviat elevat.

Els crèdits seran concedits excepcionalment a particulars quan ofereixin garantia hipotecària. Normalment seran les associacions agrícoles, legalment constituïdes les que hauran d'entendre's amb el Banc, per aconseguir crèdits.

La duració del crèdit és variable; amb garantia purament personal serà d'un any i mig; amb garantia pignoratícia, de tres anys; de vuit o més anys amb garantia hipotecària i quan les millores no donguin ràpida utilitat.

Amb aquest informe la comissió ha acabat el seu comès. Ara el govern ha d'estudiar i rumiar.

Veurem quan temps necessitarà.

Les especulacions amb blat

A Amèrica i a Anglaterra té lloc aquests dies un colossal moviment d'especulació amb el blat. La puja, deguda a les previsions pessi-

mistes sobre la collita, és fortíssima. En quinze mesos, el preu del blat s'ha més que doblat al gran mercat mundial de Xicago. Es parla d'especulacions fantàstiques que han permès d'acumular en pocs dies patrimonis gegantescos. Un gran comerciant ha guanyat, acaparant 5 milions d'hectolitres de blat, una fortuna de més de 15 milions de dòlars, és a dir, un centenar de milions de pessetes.

A Londres també l'especulació ha pres gran volada. Es cita el cas del veler *Lisabeth*, que sortí d'Austràlia el 17 de gener amb un carregament de blat. Per bé que la nau no hagi d'arribar a Anglaterra sinó d'aquí a uns quants dies, el seu carregament de 3.000 tones ha canviat ja tres cops de propietari, deixant a cada venedor un bon benefici.

El sol-cuit a Itàlia

El professor Trotter, del qual en el número passat publicàrem un article parlant del sol-cuit a Catalunya, ens escriu que ha descobert la mateixa malaltia als avellanars de certes regions sicilianes.

Això ens satisfà. No perquè ens agradi el mal dels altres, sinó, senzillament, perquè ara els italians estudiaran la malura i hi trobaran el remei que nosaltres també aplicarem.

Si haguéssim d'esperar que els tècnics oficials d'aquí el trobessin en tindriem per estona.

No plou

I és perquè Déu no ho vol, que si li apar, amb tot vent els núvols se'ns desplügen.

Ni plou ni neva i, clar, les terres, se'n ressenten. Prova que la cosa va desmarxada arreu, la tenim en les notícies que de l'Argentina arriben queixoses de la sequera entossudida, fins a l'extrem que els agricultors de la província de Sant Lluís ja donen per descomptada la pèrdua del blat en un 65 % i la de ramaderia en un 40; al punt que el pastoreig millorarà quelcom perquè mancaran els caps que l'esbrotin.

I si d'Amèrica espiguem és perquè en la producció de blats hi va el nostre interès, ja que Rússia no collirà pel seu menester i, per tant, la importació minça donarà raó potser aviat d'un augment de preus en els nostres centres blataires.

Tant cert que del mal veí en frueix algú.

La qüestió del pa

A Barcelona per fi ha estat autoritzada als flequers una puja de cinc cèntims per quilo en el preu del pa.

A Madrid parlen de la imminència d'una nova puja—motivada per la inferioritat de la classe de farina servida, que no permet tant de marge als flequers.

Els magatzemistes de blat espanyol sostenen que per bé que fos realment magre la collita de blat de l'any passat, de resultes de la sequedat, hi ha actualment a la Península prous stocks de reserva per a eixir de la present situació sense necessitat de recórrer a importacions de blats estrangers.

Potser que no vagin del tot errats aquestos senyors en les seves apreciacions; no coincidim, però amb ells en la manera de resoldre el problema.

En efecte, ells proposen, sens dubte animats de la major bona fe, que continuï el règim de favor pels blats de procedència autòctona sigui el que sigui el desnivell del seu valor amb els dels altres països, i que mentrestant la Junta Central de Proveïments, primer a les bones i al cap d'un quant temps a les males—si no creien ni feien bondat—, aconseguís dels actuals tenedors de stocks que els anessin lliurant amb el fi de que no sofrís variació sensible el preu en el mercat.

Nosaltres, tenim una solució més senzilla al nostre juí: en comptes de començar la tasca de policia d'anar inquirint i ensenyant on són els stocks de cereals, ens sembla que la menaça ferma o en el seu cas l'efectivitat de quantioses importacions els faria sortir a la llum pública tan depresa al menys com les sargatanes surten a veure el sol després d'un temps rúfol.

La pols d'ossos en l'alimentació dels porcs

Segons el "Journal des agriculteurs de Belgique", la pols d'ossos és un aliment utilíssim pels porcs.

En unes experiències que relata amb l'ús de la pols d'ossos es constata un acreixement més ràpid i una disminució del preu de cost de la carn produïda. Afegint a la ració diària de porcs de 35 a 40 quilos de pes, 90 grams de pols d'ossos, s'obtingué per cap, en una quinzena, un augment de 1 a 2 quilos i una economia en l'alimentació del 10 per cent sobre la quantitat necessària per la producció de 1 quilo de carn.

Iguals bons resultats s'han assolit amb porcs reproductors.

La secada

Finalment les aixetes del cel s'han obert a temps encara per fer bé. L'anyada que es presentava tremenda ha canviat d'aspecte i hom pot tenir esperança que millori respecte a les tres últimes secaneres.

Per a demostrar l'escassetat de pluges de l'any passat donem les dades recollides per l'Observatori de Barcelona:

1914	...	...	...	...	...	644	mil·límetres.
1915	...	...	...	...	...	642	"
1916	...	...	...	...	...	549	"
1917	...	...	...	...	...	639	"
1918	...	...	...	...	...	708	"
1919	...	...	...	...	...	489	"
1920	...	...	...	...	...	680	"
1921	...	...	...	...	...	881	"
1922	...	...	...	...	...	551	"
1924	...	...	...	...	...	444	"

Com es veu, la quantitat de l'any passat és la més petita de tots els 10 anys i això, afegit a l'escassetat de pluges de 1923—de les quals no ens pogué ésser facilitada—ha provocat un eixut que amenaça perdre les collites i privar els aprofitaments hidràulics.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Invariable la situació dels mercats, amb curts embarcs respecte a ço que caldria per la llur reacció, considerarem uns punts que ben de prop toquen la producció i l'interès dels vinyaters.

En primer terme recullirem la nota més recent que es troba en la reorganització dels vinyaters d'Espanya reclamant ésser atesos en bon nombre de solucions ja velles, i fins potser gràcies que poden alleugerir la crisi persistent. Venim a referir-nos a la Comissió nomenada pels vinicultors de totes les regions i que ha acudit a Madrid i al President del Directori, acompanyada pel de la Mancomunitat. Queden permanentment allí per a exposar en detall i conjunt els punts de vista més essencials respecte a nostra situació interior, i és segur que la comissió no regatejarà esforços ni despreciará arguments per tal de conseguir ésser oïda i, sobre tot, atesa. I en aquest darrer punt està la dificultat.

Demanen els comissionats un trànsit franc als vins, lliurant-los d'impostos i traves municipals; demanen que pugui circular el vi amb guia i que sigui coneguda la producció global per la declaració de collita. Aquests tres punts suposen: *a)* una forma directa d'augmentar les facilitats del consum; *b)* una forma indirecta de reduir el frau, i *c)* un mitjà racional que ens dongui, amb màxima brevetat, un coneixement de les disponibilitats per a contractar possibles mercantils amb altres països i regular-les amb el consum interior.

Respecte al primer punt, ni cal pas dir, com és natural l'aspiració, éssent el vi un producte natural que troba impertinent tot tribut de recàrrec en aquesta mena d'aduanes municipals. Les facilitats del consum iran creixent i la llei de demanda influirà en les transaccions. Amb vistes al segon aspecte, la relativa garantia de bon producte el farà més desitjat i menys nociu, ço que també, reportarà qualques

EL VITICULTOR MODERN

Sulfata amb

Caldo a base de sosa

Demanin-se fulletons explicatius i fórmules

Solvay i Companyia - Apartat 403 - Barcelona

augments en el consum. El tercer aspecte, com comprovador de l'anterior, marcarà amb l'origen i destinació, una barrera a les adulteracions, tràfiques i allargaments que abrumen al vi natural, senyalant, de passada, en cada collita el valor de producció amb el sobrant negociable.

Però, amb tot, i potser per la mateixa raó dita, entenem que les capacitats de producció i consum estan dislocades. Ja és vella cançó enfadosa la del extremistes puritans que ens aixordaven amb la cridòria que el vi produït seria escàs amb un normal i no excessiu consum. A la dita li oposem aquest raonament: *seria*, és temps condicional; és, val com afirmació contundent, i com que el problema no admet per ara altre estudi que el de present, tots els condicionals i futurs tindran llur ocasió després de resolt el punt fonamental. L'estreta i pràctica rèplica del defensor de Girona: "Avui, així; demà, com millor convingui". Per ço, ateses les circumstàncies, suscrivim en absolut el parer que nostre director donava en el darrer número d'*Agricultura* en considerar uns "a tous" francesos. Tenem ells i tenim nosaltres, vi sobrer. Tenen, en general, els països productors un volum total que sobrepassa el límit de les peticions, unes voltes perquè arriba nova vinya de països nous i de colònies; altres perquè ha decaigut i fins s'ha prohibit l'ús dels beures alcohòlics; i així, també ens trobem amb altres grans centres no vinyaters que abans ens prenién considerables partides, i que, ara, ben goig de poder recórrer a l'aigua, que és font d'economia pel finançament massa castigat.

Un altre aspecte encara amb vistes al consum nacional: l'encariment del vi en detaliar-lo, en tavernes i fondes, prenent com a tipus l'encariment de *tot*, hi barregen el vi, i els preus d'embotellats o vins de marca i reclame van massa alts per a que el modest comensal casolà no miri com un impossible la nivellació del seu pressupost amb unes i altres substàncies encarides.

I com darrer mot, de força absoluta, tenim el *prosequisme* científic que ha acusat al vi de totes les malifetes que la patologia humana i social pateix, provinguin de la causa que es vulga: externa a la *Vitis vinifera* i al seu most fermentat; o siguin, a fin de comptes, uns purs aspectes de modernisme o snobisme doctoral. El fet és que el vi està pagant els plats trencats, fins a l'extrem de poder-nos prometre aviat, àdhuc que hagi estat ell l'ocasionador de la guerra d'Europa amb la torna del sovièticisme.

Bé n'és de complert el nostre problema per a una indispensable reintegració! Greu problema paorós per a bon munt de terres nostres que no tenen potència per a una rotació de collites, ni fins adaptació a determinats cultius exclusius! I aquí som amb aquell tantes voltes nomenat *pessimisme*, que els fets fan arrelar en les ànimes més oposades a admè'tre'l, com és la de

PERE J. LLORT

Olls

No caldria pas que fes la informació, car en dir que el mercat continua igual que en la passada quizenà, estaria llest; però s'ha d'apuntar més; estem igual que l'altre dia, perquè la baixa, encara que molt

ASSÉCADORS

per a productes agrícoles

Demanint-se
detalls i
pressupostos

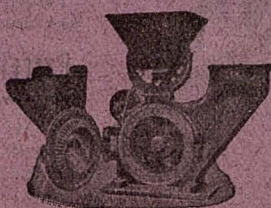
Maquinària : Subministres industrials

Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

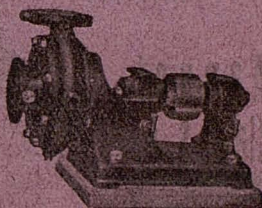
Telèfon 1066 G.
Telegrams:
"Gullinoatg"



MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G E R R.
KÖRTING



Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existèn-
cies!**

BOMBE

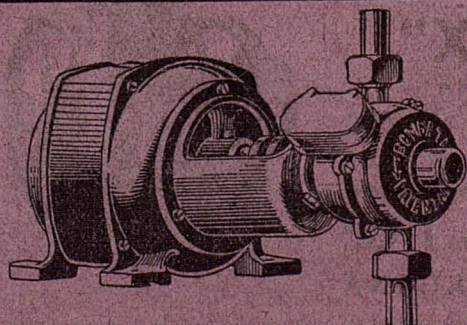
per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:
NÚÑEZ DE BALBOA, 6



La BOMBA que
reuneix les ca-
racterístiques
més avantatjoses

ÉS LA
TANK

La ÚNICA que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Baristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86
Telèfon 265 B. - BADALONA

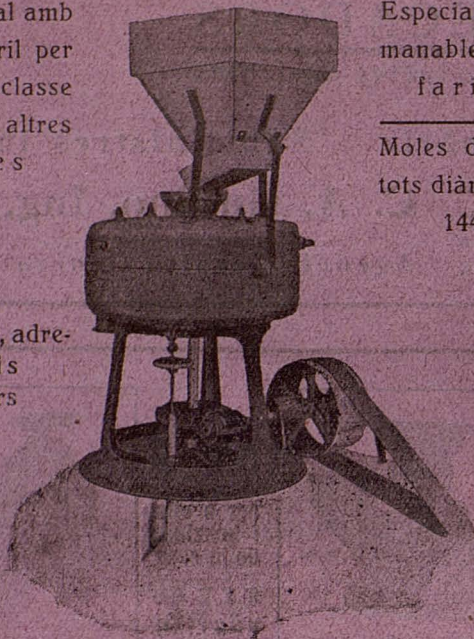
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Molí horizontal amb
moles d'Esmeril per
a triturar tota classe
de grans i altres
matèries



Per a informes, adre-
çar-se als
contractors

**Manuel
Blasi, S. A.**



Especialment reco-
manable per a fer
farinades

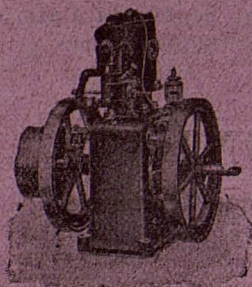
Moles d'Esmeril de
tots diàmetres fins a
1440 m m



Passatge de
Sant Joan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de
Correus 679



MOTORS
per a benzina,
alcohol,
petroli, etc.

SERVICE

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

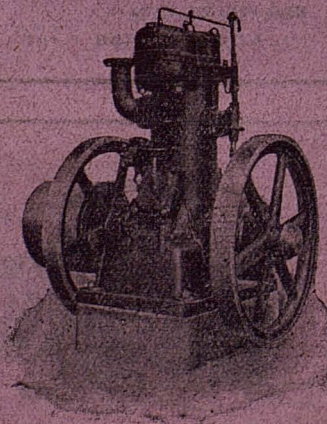
Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

**MOTORS SEMI-DIESEL
"CLIMAX"**

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a
Bailèn, 19 - BARCELONA



En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

poc a poc, continua essent efectiva i sense que es pugui preveure un aturament.

Als mercats productors, cada dia és més abundant l'oferta de partides d'olis per a vendre, mentre als mercats consumidors passa el contrari; ningú vol comprar i sembla talment que no es consumeixi oli d'oliva.

L'esperança de tot tenedor d'oli és d'una propera exportació i aquesta no ve, perquè a l'estranger tenen l'oli més barat que a casa nostra i perquè vingui, els preus han d'ésser més baixos, almenys quatre o cinc duros per carga; aleshores es podria començar a treure alguna cosa i no molt, perquè ni així quedaria prou marge pel guany prudencial de l'exportador.

Del mercat interior, poca cosa s'ha de confiar; l'oli de llavors ha substituït d'una manera alarmant el d'oliva, tant que és un perill terrible per la nostra olivicultura. En algun mercat consumidor de la península la barreja es fa en proporcions bastant grosses, i com a ella s'ha acostumat ja la gent, protesten el dia que s'els dóna oli d'oliva sol; això passa amb els consumidors d'olis baixos.

Però no s'ha de creure que la barreja es faci sol en els olis dolents, car també es fa en els bons; això s'hauria de reglamentar. No pot ésser que un que pagui car per a menjar bon oli d'oliva, rebi una barreja d'oli d'oliva amb oli de mani refinat; es pot passar que per a favorir la classe menesterosa s'obligui la barreja, però no deu consentir-se que l'oli de cacau es barregi amb els olis fins, enganyant i donant més car un producte que val menys.

Està bé que es faci la barreja, però no amagada; qui vengui oli amb cacahuet que ho declari; d'aquesta manera el productor d'oli es podrà defensar millor, si és que vol defensar-se.

Les transaccions han sigut comptades; hi ha hagut moments que ha resultat que el mercat reaccionava, però després ha tornat a l'estancament i ha recomençat la baixa.

Els andalusos s'han sostingut de bo de bo, però ja comencen a deixar-se anar.

Aquesta resistència dels andalusos ha afavorit bastant als olis de la part baixa de Tarragona, que són els únics que aquests dies s'han treballat.

A Urgell és on més han tingut esperances que tornés a pujar; s'han fet unes quantes operacions a més bon preu, però això ha durat poc i han tornat a donar més barat.

Amb ço que s'ha treballat de valent és amb els olis de llavors; sens exagerar, en la passada quinzena, solament per aquesta plaça s'ha comprat més de mig milió de quilos.

En preus s'ha notat un petit descens.

Andalús de 5 graus, a 49,5 duros; de 3, a 50; de 2, a 50,5; fi, a 53,5; extra, a 55.

Toledos bons, a 54; extres, a 55,5.

Aragons bons, a 60; extres, a 62.

Borges fruitats, a 68; bons, a 68; de fabricació actual, a 67.

Reus de 5 graus, a 50; de 7, a 49,5.

Tortoses de 8 graus, a 49; de 5, a 49,5; de 3, a 51.

Tot carga de 115 quilos i posat a magatzem del comprador.

Els refinats d'oliva s'han fet entre 56 i 57 duros carga.

Els olis de llavor han variat bastant des de la última informació.

Mani 3 graus, 200 a 206; 1 grau, 206 a 212; refinat, 218 a 225.

Pessetes els cent quilos sobre vagó, València.

En els olis al sulfur, també hi ha calma; la saboneria prefereix gastar olis de coco i grasses que estan a millor preu que dit oli amb relació a llur producció en sabó.

Oli de sulfur neutralitzat, 200; 10 graus, 168; 15, 160; 20, 150; groc primera, 139; groc segona, 139; verd primera, 142; verd segona, 137.

Sense barril, per cent quilos i sobre moll Barcelona.

LISIN I ANDREU

Cereals

Havem acabat la quinzena amb els preus d'origen del blat molt fermes i encara amb marcada tendència a millorar, segons les previsions del tenedors; es nota que l'oferta venedora es va fent cada dia més escassa i que els fabricants de farines continuen amb bones disposicions per a entrar en compres, per bé que la major part d'ells estiguin coberts de mercaderia, sempre que els preus no resultin massa enlairats per ço que la competència ofereix.

La situació de la flequeria és abastament difícil en els temps que corren. La Junta provincial de Proveïments ha autoritzat a la fi una puja de cinc cèntims per quilo en el preu del pa. Els flequers sostenen i amb força fonament de raó que no poden seguir endavant ni amb aquest augment. Realment els preus dels blats i com a conseqüència lògica els de les farines han sofert en poc temps un augment de tanta magnitud, que fent números i sense pecar d'exageració hom hauria d'haver arribat a la concessió d'una puja, almenys, de deu cèntims.

Això per una banda, i no és per aquesta banda precisament per on es trobarà la solució del problema, que la política de l'estira i arronça que se segueix en aquest assumpte entenem que no és pas una franca i econòmicament (en una ampla concepció de l'Economia nacional) ben orientada.

Les cotitzacions de farines que ens arriben de l'interior acusen cada dia més fermesa, i ço que és pitjor, l'oferta escasseja, més aviat, perquè els flequers no s'atreveixen a pagar els preus alts demanats pels farinares, i aquests, en canvi, van venent la seva producció dintre mateix de la seva regió o bé facturen cap a d'altres regions espanyoles que paguen amb facilitat preus que aquí no podríem pagar ni en somnis.

En el moresc Plata, la situació del mercat acusa més aviat quelcom d'encalmament en les operacions, perquè tots els consumidors sembla que prefereixin esperar a que les existències llurs vaguin minvant abans d'entrar de nou en període de compres, i així poder anar veient ço que succeeix a l'arribada dels vapors amb carregament d'aquest gra que són esperats en els dies aquests.

Amb tot, i sense voler posar-nos com a profetes, podria succeir que a l'arribada d'algun d'aquests vaixells vingués una nova reacció i aleshores, volent comprar tothom alhora provoquessin una nova puja i fermesa de preus, car cal reconèixer que el consum d'aquest gra segueix molt intens i que és el més barat que per ara tenim.

Cotitzacions. Blats: Candeals superiors, de 53,50 a 55 pessetes els 100 quilos; Cruchers, de 52,50 a 53; blanquets, al voltant de 52 pessetes els 100 quilos.

El morenc continua cotitzant-se al vol de 42 pessetes els 100 quilos.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

L'avellana aquesta setmana ha fet una mica de baixa degut a la molta calma que hi ha, però com que sempre ve embarcant-se alguna partida, i en queda poca, ja que per comprar-ne uns quants cents sacs hi ha molta feina, se sostindran els preus al voltant dels actuals.

Les ametlles continuen encalmades, comprant-se la llargueta de Cervera a 10 i 15 pessetes menys que les de la part de Tarragona.

Els pinyons pelats continuen fermes encara que es fan poques operacions.

Actualment es cotitzen els següents preus, sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra: llargueta, propietari, a 615 pessetes; Esperança primera, a 610; ídem segona, a 582; comú, a 570; Marcona, a 640; Planeta, a 630; Mallorca escollida, a 600; ídem propietari, a 585; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra: primera, a 570; ídem segona, a 527; els 100 quilos.

Avellana en closca: negrete extra, a 152 pessetes els 58 quilos. Garbellada, a 142; propietari, a 140.

Pinyons pelats castellans, a 370 pessetes els 100 quilos.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Al *Congrès de regadius* que se celebrarà a Barcelona en la pròxima primavera, es discutiran els temes següents:

Registres d'aprofitaments d'aigües públiques. La seva organització i eficàcia". En Jaume de Riba, advocat i propietari.

"Relacions entre els aprofitaments industrials i els regadius". En Pere M. González, enginyer de Camins, professor de l'Escola d'enginyers de Camins, redactor en cap de la Revista d'Obres Públiques.

"Bases per a reglamentar l'aprofitament de les aigües del canal d'Aragó i Catalunya,, solucionant les dificultats actuals". En Manuel

Florensa i Farré, advocat, vocal de la Comunitat de Regants del Canal d'Aragó i Catalunya.

"Desenrotllament progressiu dels conreus en els nous regadius relacionat amb els avenços de la colonització". N'Enric Alcaraz Martínez, professor de l'Escola d'Enginyers Agrònoms, ex-vocal de la Junta Central de Colonització interior.

"Comunitat de regants, facilitats per a la seva constitució i bon règim". En Josep Maria Boix, propietari i catedràtic de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona.

"Inconvenients que la distribució de la propietat en les zones regables ofereixen perquè l'aigua pugui arribar a tota la superfície dominada". En Jordi Jordana, iniciador dels Congressos de Regadius, president del de Saragossa, president de la Junta Social de Regadius de l'Alt Aragó.

"Foment dels petits regadius i la seva organització. Qüestions jurídiques a què donen lloc i reglamentació per a prevenir-les". En Carles Roig i Rovira, propietari.

La Comissió executiva del Congrés espera que tots els que s'interessin per algun dels temes presentaran comunicacions esentes.

Devant la possibilitat d'establir un nou conveni amb França, la Camara Agrícola de Valencia ha exposat el següent parer al Consell de la Economia nacional.

Essent base del nostre comerç amb França l'exportació agrícola i la minera, és natural que en el tractat nou es tendeixi a afavorir-la, evitant una política proteccionista en defensa de les indústries fabril o siderúrgica, que ens dugui a una limitació de la nostra exportació agrícola.

De revisar el Conveni, hauria d'ésser a base d'obtenir avantatges per als productes espanyols; d'obtenir alguna simplificació en les formalitats d'importació i d'incloure una clàusula comproment-se aquella nació a donar tota mena de facilitats en el tràfec ferroviari, amb destinació a places franceses i en trànsit.

La tercera assemblea de viticultors es celebrarà el pròxim mes d'agost a Pamplona. Es tractarà principalment dels peus, dels productors directes i de la manera d'assegurar la vida de les noves plantacions sobre peus resistents a la filoxera.

El Codi Rural.—S'ha reunit la Comissió encarregada de redactar el projecte de Codi Rural i ha acordat d'activar en els respectius departaments ministerials la reunió d'antecedents necessaris per a que comenci immediatament l'estudi de la ponència encarregada.

Els treballs de l'esmentada Comissió continuaran d'una manera assidua.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ha renovat la seva Junta directiva d'acord amb les prescripcions reglamentàries.

El senyor baró d'Esponellà continua a la Presidència, aixís com el nostre particular amic N'Erasme Maria d'Imbert en el seu càrrec de bibliotecari.

Epizooties. — S'ha declarat oficialment l'existència de la glosso-peda a totes les terres de Lleyda.

El cultiu del tabac. — Segons notícies rebudes molt aviat els enginyers inspectors d'aquest cultiu començaran la inspecció dels camps sol·licitats.

Se'ns diu que al mateix temps facilitaran la llavor a tots els que han obtingut l'autorització per l'assaig.

La Vall d'Aran. — Gaudirà totseguit d'un nou mitjà de comunicació: els autobusos-eruga que ja han estat facilitats pel Govern i que amb llur personal competent estan en camí de la vall amb el fi d'assegurar la seva comunicació durant la resta de l'hivern al través del Port de la Bonaigua.

El comerç amb Andorra. — S'ha dictat una R. O. regulant les quantitats dels productes que poden ésser lliurement importats de la veïna República o exportats a ella per tota la durada de l'any econòmic.

Congrés en preparació. — Segons informacions oficiososes s'estan portant a terme els treballs preparatoris per a la convocatòria a un Congrés a tots els exportadors espanyols de vins.

La sequedat regnant comença a preocupar seriosament a les gents del camp. Arreu de Catalunya, els cursos permanents d'aigua es troben a un nivell tan baix que sembla que estiguin a l'època d'estiatge. Hom preveu que, de continuar aquesta tònica el temps, haurem de patir enguany tant o més que l'any passat.

El port de Tarragona, important porta oberta del nostre comerç agrícola, ha donat sortida durant la quinzena a uns 5.000 bocois de vi, 8 quintars mètrics d'oli, 1.000 sacs d'avellana en gra i 200 amb closca, 1.500 caixes i 1.000 sacs d'ametlla en gra i 1.400 amb closca i 1.000 caixes de nous en gra.

L'exenció de l'impost de Transports. — La "Gaceta" ha publicat una R. O. disposant que l'exenció de l'impost de transports que l'article 9 del R. D. de primer de setembre de 1924 declara a favor dels vins i begudes alcohòliques de producció espanyola siguin també aplicada als expressats productes que siguin exportats per línies terrestres.

L'Assemblea d'agricultors de Jumilla ha acordat sol·licitar del Govern que es declari lliure i sense cap mena d'obstacle la plantació de la vinya i que es restableixin els establiments d'ensenyament agrícola suprimits en els llocs on la seva eficàcia fos palesa. També sol·licita l'augment dels drets aranzels del morenc i de l'espart.

La salut del bestiar. — Amb el fin de conèixer les vegades que hom consideri precises, les malalties epizootiques que hagin pogut patir els animals sacrificats als Escorxadors, es recorda oficialment als alcaldes i amos dels particulars, així com als veterinaris encarregats.

de la seva inspecció, el compliment de la R. O. del 13 setembre de l'any passat relacionada amb la certificació i llibre de registre que haurà d'ésser foliat i segellat per les Inspeccions provincials de Sanitat amb el resultat del reconeixement dels animals destinats per al proveïment públic.

El tabac d'Andorra. — Mercés a laborioses gestions realitzades principalment pel príncep de la Vall, s'ha estipulat amb el Consell Federal d'Andorra l'adquisició per part de la Renda de Tabacs de tot el que es produeixi en aquella república, mitjançant la intervenció tècnica, tant en el conreu com en l'elaboració, de funcionaris de la Renda.

La quantitat de tabac a adquirir s'ha fixat en 150 milers de quilos, la qual quantitat ultrapassa a la que en l'actualitat es produeix a Andorra.

Malures a les patates. — Tenim notícies de l'existència d'algunes malures com la doriphora i la sarna negra a les patates provinents de diversos països.

Tota vegada que la Junta de Proveïments ha resolt importar grans partides del dit producte per al consum, cal que siguin preses les més riguroses mesures per tal d'assegurar-se de la perfecta sanitat dels dits tubèrculs, tant en el país d'origen com a la seva arribada.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els llegidors

P. R., Ciutat. — La utilització dels cadàvers de grossos animals, no pot fer-se en condicions econòmiques si no es munta la indústria en gran escala, per poder aprofitar greix, ossos, pell, etc. i demés els residus de totes aquestes matèries. Això suposa el muntatge de calderes de gran tamany, de trituradors, etc, és a dir, de una instal·lació cara i que només surt a compte de fer prop de les grans ciutats.

Si, però, es tracta solament de treure profit d'algun cadàver d'un animal, la cosa és més senzilla. El procediment més pràctic, econòmic i higiènic que hom pot seguir és el de fer un clot, ficar-hi l'animal, obrir-lo, cobrir-lo amb un parell de quintars de calç viva i enterrar-lo. Al cap d'algun temps la descomposició serà completa.

Les plantes pròximes al lloc on l'animal ha estat enterrat trobaran una terra ben rica en principis nutritius.

J. B., Sabadell. — No podem saber de què es tracta, tant més quan la "malaltia de les branques" de l'olivera no sabem que existeixi. La mort de les branques és deguda a un insecte o a una criptògama? No es tracta potser de *fogall*, és a dir, de podridura del tronc? Si ens dóna més detalls li podrem contestar particularment i extensament. Si pogués, aniria millor que ens enviés una mostra.

R. S.

de sèmres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

GENER I FEBBRER

FARRATGES

Es sembren des de febrer o així que el temps abonança:

Col geganta (per a fulles).— Llanties espesses.— Niàmars en tubèrculs i durant els dos mesos.— Trèbol gros o Trèfula. — Trepadella (millor en la tardor).

Per majors detalls dirigir-se a

XANCO I CALVIS

BAILÉN. 2. ETL. - BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

**Compañía Anónima
de Productos
Químicos**

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

— Acids Sulfúric, muriàtic, nítric i fluoridric. - Amoníac puríssim i comercial. Alums, Bisulfats de sosa Sulfat d'Alumina, de sosa de zenc. Mini de plom, Lítargiri, Sulfur de ferro, etc. —

MONCADA, 23
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

SULFATADORA FACCHUS a 70^{pts.} una

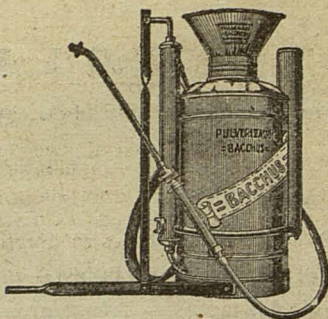
ENSOPRADORES de motxila
MÀNEGUES per a arbres, etc.

DEMANÈU PREU I CATALEG

CONSTRUCTOR **C. CIVIL**

Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA

Descompte a Cambres i Sindicats Agrícoles



TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics
com els de major rendi-
ment i de més utilitat per
a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i
amant dels seus interessos
que desitgi augmentar consi-
derablement el producte de
ses finques, deu enterar-se
dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.

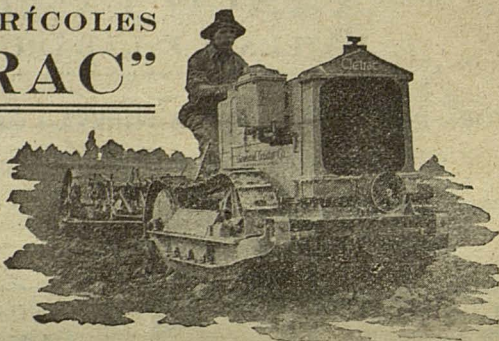
per a tota classe de cultius

Pessetes: 12;000

Tipus F 9/16 HP.

per a vinyes, horts i petites
propietats

Pessetes: 7,000



*Aparells complementaris de totes classes i
marques, a preus considerablement reduïts*

Demanar catàlegs i proves alre-
presentant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

CLAPÉS Y JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfos-
fats de la «Compagnie Borélaise des Pro-
duits Chimiques» de Bordeaux.

Sulfat d'amoniac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mayr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTUAR

Compagnie Minière & Metallurgique d'Auzon, S. A. - Paris

Agent-Dipositari exclusiu: **M. A. PLANAS** Establert: juliol 1824

Productes insecticides per a l'agricultura - Arseniats de sosa totes graduacions - Arseniat de calç - Arseniat de plom - Arseniat de potassa - Acetat de plom neutre Bouiaie d'Auzon - Comerç al per Major de Drogues, Productes químics, Herboristes i Productes colonials.

P. de la Indústria, 32 - **BARCELONA** - Direcció teleg.: "Maplanas"

Publicacions Agrícoles "CALPE"

CATECISMES DE
L'AGRICULTURA
I EL RAMADER

Meda la d'or en el Concurs
Nacional de Ramaderia, 1922

La primera biblioteca escrita
per a Espanya i països ame-
ricans.

PUBLICATS BAIX
LA DIRECCIÓ DE

LLUÍS DE HOYOS SÁNZ

Els Catecismes de l'Agricu-
tor i el Ramader, lletres
d'Agricultura popular i pràc-
tiques agrícoles i pecuàries,
consten de 32 pàgines, de
190 per 135 mm., amb tipus
de lletra molt clar, llegible i
profusament il·lustrats en el
text i amb làmines en negre
i en color.

A. MADRID, «Casa del Libro»
Avenida Pi i Margall, 7, i a
BARCELONA carrer
Mallorca, 460

Aquesta Revista serveix als
seus subscriptors les Publi-
cations Agrícoles «CALPE»

80 CATECISMES PUBLICATS

Sèries IV a VI — Agricultura general, patologia vegetal
y cultius herbacis. Preu de cada número: 50 cèntims

- 10.— Los abonos baratos. — J. M.^a de Soroa.
- 11.— El Barbecho. — G. Matallana.
- 12.— Los abonos del Trigo. — J. Navarro de Pa-
lencia.
- 13.— Cultivo del secano Español. — Z. Zalazar.
- 14.— Como se elige un arado. — J. de C. Lapazarán
- 47.— Abonos del olivo. — R. López Mateo.
- 48.— Como se compra un abono. — M. García
Luzón.
- 15.— Esterilidad de las flores. — L. Navarro.
- 16.— Enfermedades criptogámicas de la remo-
lacha. — R. González Frago.
- 17.— Recedores del campo y de los almacenes. —
A. Cabrera.
- 49.— 50.— Formulario de terapéutica vegetal. —
A. Azanza.
- 51.— El odium y el mildiu. — J. Sancho Adellac.
- 18.— El lúpulo y su cultivo. — J. Hernández Ro-
breto.
- 19.— La Berza: Variedades y cultivo. — L. de
Hoyos Sáinz.
- 20.— El Garbanzo: Cultivo y Comercio. — E. Ve-
llando.
- 52.— Remolacha forrajera. — M. Naredo.
- 53.— 54.— La Avena: Variedades y cultivo. — V.
Odriozola.

GRO IBÉRICA, S. A.

SOFRES de totes classes
per a l'Agricultura i Indústria

Fàbrica i molins a Vilafranca del Penadès

Nou de Sant Francesc, 34, pral.
Telèfon A. 2514

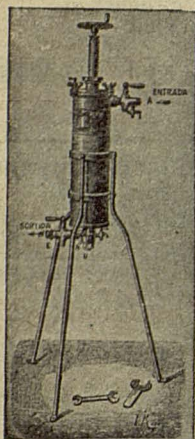
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

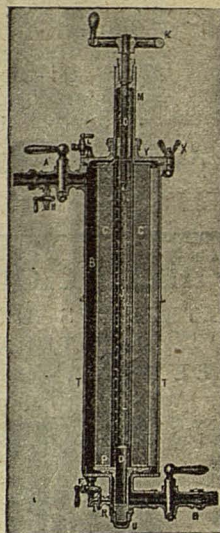
Maquinària i aparells per a l'agricultura

PERE PARÉS

Passeig Duana, 15
BARCELONA



Diversitat de models i
tamanyes de **FILTRES**
«SIMONETON» per a
vins i mares : Filtre
«Universal» per a vins
licors, alcohol, etc.,
regulable; funciona
amb discos de cotó
que es renten i tornen
a servir, per tant, no
hi ha gasto d'entrete-
niment, com de paper
amianto, etc., etc.



EL ZARAGOZANO

EL CALENDARI AGRÍCOLA MÉS AN-
TIC, MÉS COMPLET I MÉS EXACTE

PREDICCIONS

CONSELLS PER LA LLUITA CONTRA LES
MALALTIES, PER L'ÚS DELS ADOBS

D'ABSOLUTA NECESITAT PELS PAGESOS

Preu: 1 pta.

De venda: **LLIBRERIA CATALONIA**
Plassa Catalunya, 17 - **BARCELONA**

En dirigi-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL Penedès

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTÍNUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPIJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIU

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats



RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Soldadures especials a baixa temperatura

Marques: "Laffitte" - "Roig" - "Delmas" - "Ligot"

Plaques i pols per a soldar els ferros i els cers —
Plaques per a soldar les serres de cinta — Pols
per a soldar substituïnt el bòrax — Barreta per a
soldar, més fusible que el llautó — «Unifonte»,
pasta per a soldar el ferro colat — Pols per a
trempar a foc lliure — Soldadura completa, s'usa
sense bòrax — «Ancora», metalls antifricció —
«Fontogene», barreta de suplement per al ferro
colat — Ferro de soldar, per gas — «Superflux»,
desoxidant per a tots els metalls — «Zeca», sol-
dadura per a l'alumini — «Electra», pasta a l'es-
tany, per a metalls

FÀBRICA A TARRAGONA

Sociedad de placas y polvos para soldar, S. A.

Domicili social: Pere IV, 77 - BARCELONA - Tel. 636 S. M.

BOMBES CENTRÍFUGUES

SISTEMA "HARDOLL"

Mogudes per corretja o directament, acoblades
a motor elèctric o motor de benzina

Demaneu
catàlegs
i preus a

GRUPS TRANSPORTABLES
especialment indicats per a recs

FILL D'EMILI BRUGUERA

RIERETA, 28 · BARCELONA

BOMBES D'ENCEBAT AUTOMÀTIC

Les bombes «Hardoll» no porten prem-
sa-estopes i van amb coixinets de boles

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA